

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217202706
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4217202706.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, v konaní zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 890 240 proti žalovanému: B. F., nar. XX.XX.XXXX, H., Š. XXX/XX, o zaplatenie 631,78 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd žalobu v časti istiny vo výške 420,97 eur, ako aj v časti 8,05 % úroku z omeškania ročne od 1.10.2015 z a m i e t a .

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 22.2.2017 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 631,78 eur spolu s 8,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 631,78 eur od 1.10.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že so zákonným zástupcom žalovaného uzavrel dňa 19.8.2011 Zmluvu o Ready Konte na báze bežného účtu č. 12988888/5200, na základe ktorej sa zaviazal pre žalovaného zriadiť a viesť OTP Konto (ďalej len Konto) pre žalovaného v EUR. Žalovanému bol dňa 4.3.2014 poskytnutý povolený debet vo výške 500 eur, na základe ktorého umožnil žalovanému čerpanie peňažných prostriedkov z uvedeného Konta až do sumy 500 eur ako povoleného prečerpania. Tento limit bol žalovanému znížený dňa 9.6.2014 na sumu 200 eur a dňa 7.7.2014 bol úplne zrušený. K dátumu zrušenia povoleného debetu evidoval žalobca v internom systéme banky na účte žalovaného debetný zostatok vo výške 631,78 eur. Keďže žalovaný neplnil dohodnuté podmienky vedenia Konta, žalobca listom z 9.6.2015 upomínal žalovaného na úhradu splatnej pohľadávky a listom z 9.7.2015 žalobca vypovedal Zmluvu o OTP Konte, pričom výpovedná lehota uplynula 30.9.2015. Zrušením povoleného debetného zostatku sa debetný zostatok na účte stal nepovoleným - mimo právneho režimu zmluvy o poskytnutí povoleného debetného zostatku. Debetný zostatok žalobca eviduje na svojom vnútornom účte a úročí sa úrokom z omeškania. Žalobca taktiež uviedol, že Zmluvu o poskytnutí povoleného debetného zostatku nemá ku dňu podania žaloby dohľadanú.

Žalobca za dôkaz označil Zmluvu o Ready Konte, Všeobecné obchodné podmienky, výpisy z IS žalobcu, históriu konta, upomienku, výpoveď zmluvy.

2. Žalobca podaním doručeným súdu 8.11.2017 zobral žalobu späť v časti žalovaných úrokov vo výške 10,81 eur a z dôvodu, že žalovaný v dňoch 21.7.2017 a 11.10.2017 realizoval úhrady po 100 eur zobral žalobu späť aj v časti istiny vo výške 200 eur s príslušenstvom s tým, že žalovaného po čiastočnom zastavení konania navrhol zaviazat' na zaplatenie sumy vo výške 420,97 eur spolu s 8,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 620,97 eur od 1.10.2015 do 21.7.2017, s 8,05% úrokom z omeškania ročne

zo sumy 520,97 eur od 22.7.2017 do 11.10.2017 a s 8,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 420,97 eur od 12.10.2017 do zaplattenia.

3. Súd v poradí prvým rozsudkom z 9.11.2017 konanie v časti o zaplattenie sumy 210,81 eur s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy prevyšujúcej sumu 620,97 eur od 1.10.2015 do 21.7.2017, zo sumy prevyšujúcej sumu 520,97 eur od 22.7.2017 do 11.10.2017 a zo sumy prevyšujúcej sumu 420,97 eur od 12.10.2017 do zaplattenia zastavil. Druhým výrokom rozhodol, že žalobcovi vracia zo zaplatteného súdneho poplatku za žalobu sumu 5,80 eur prostredníctvom Slovenská pošta, a.s., Banská Bystrica, IČO: 36 631 124. Tretím výrok žalobu vo zvyšnej časti zamietol a ostatným výrokom rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

4. Na základe odvolania žalobcu voči zamietajúcejmu výroku a výroku o náhrade trov konania, v ktorom žalobca okrem iného tvrdil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepresvedčivé, pretože v ňom súd neuviedol, prečo žalobcovi nepriznal nárok ani len v časti podľa § 394 Obchodného zákonníka, Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č.k. 5Co/169/2018-74 z 27.3.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd v odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia z 27.3.2019 konštatoval, že prvoinštančný súd odôvodnenie svojho zamietajúceho rozsudku založil na aplikácii ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a to z úradnej povinnosti (ex offa). Predmetné ustanovenie (§ 5b) ukladalo totiž orgánu rozhodujúcejmu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo aj na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Nálezom ÚS SR č. k. PL.ÚS 11/2016-60 zo dňa 7. februára 2018, zverejneným v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR bolo konštatované, že ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zák. SNR č. 372/1990 Zb., o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

Napriek tomu, že súd prvej inštancie v súvislosti s rozhodovaním tejto veci aplikoval platné a účinné právo (hmotné a aj procesné), týmto vychádzal aj z predpokladu ústavnosti ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. Z. Vzhľadom k tomu, že neskôr už bola konštatovaná ústavná nesúladosť ÚS SR (deklarovaná), preto ani nebolo možné založiť rozhodnutie súdu prvej inštancie o premlčaní žaloby v jej zvyšnej časti, na aplikácii ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., ex offa súdom prvej inštancie v súvislosti s posudzovaním premlčania, nakoľko išlo o nesúladne ustanovenie daného zákona s Ústavou SR. Uvedený nález má účinky ex tunc.

S poukazom na tieto dôvody, odvolací súd zrušil napadnutý prvoinštančný rozsudok v časti výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby, ktorý výrok popri zamietnutej istine v sebe subsumuje aj zamietnuté žalobcom žalované príslušenstvo. Tým istým procesným postupom, t. j. podľa § 389 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil odvolací súd aj výrok napadnutého rozsudku o náhrade trov prvoinštančného konania. Súd prvej inštancie pri svojom ďalšom rozhodovaní ohľadne zamietnutia žaloby žalobcu vo zvyšnej časti zohľadní zistený skutkový stav, aktuálne účinné a platné právo v tejto oblasti, ako aj záväzný právny názor odvolacieho súdu obsiahnutý v tomto rozhodnutí (§ 391 ods. 2 CSP).

Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 1, 3 CSP).

5. Po nadobudnutí právoplatnosti prvého výroku rozsudku súdu prvej inštancie o čiastočnom zastavení konania predmetom konania zostal nárok žalobcu na zaplattenie sumy vo výške 420,97 eur s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 1.10.2015 do zaplattenia.

Na pojednávaní konanom dňa 6.6.2019 žalovaný vzniesol voči uplatnenému nároku žalobcu námietku premlčania, pričom aj konštatoval, že žaloba bola podaná oneskorene.

6. Súd v súlade s § 295 CSP vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu. Žalobca spolu so žalovaným (maloletým) - zastúpeným R. F. - uzatvorili dňa 19.8.2011 Zmluvu o READY Konte na báze bežného účtu, na základe ktorej sa žalobca zaviazal zriadiť a viesť READY Konto v mene EUR č. 12988888/5200.

Z výpisu z účtu vyplýva, že žalobca v roku 2015 zaťažil v dňoch 31.3., 30.6., 30.9 a 31.10. účet žalovaného negatívnymi úrokmi v celkovej výške 97,06 eur, pričom iné transakcie na účte neboli evidované. V roku 2014 sú na účte zaevidované vklady realizované do 3.10. v úhrnnej výške 1.474,91 eur, zaevidované sú výbery realizované do 11.3. v úhrnnej výške 1.920,- eur a je zrejme aj zaúčtovanie negatívnych úrokov a aj poplatkov.

Podľa poslednej upomienky z 9.6.2015 adresovanej žalovanému, dlh žalovaného k 7.6.2015 predstavoval sumu vo výške 583,51 eur.

Žalobca listom z 9.7.2015 vypovedal Zmluvu o OTP Konte s tým, že výšku dlhu k 7.7.2015 vyčíslil sumou 593,11 eur. Podľa interného dokladu žalobcu dlh žalovaného k 17.2.2017 predstavoval sumu vo výške 631,78 eur.

7. V danom prípade je zrejme, že žalobca sa domáha zaviazania žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 420,97 eur (po čiastočnom zastavení konania v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby) s úrokom z omeškania špecifikovaným v žalobe, a to titulom debetu, v súvislosti so Zmluvou o READY Konte z 19.8.2011, ktorá je svojim obsahom zmluvou o bežnom účte podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Vzhľadom na predmet podnikania žalobcu ako banky (§ 52 ods. 3 OZ), súd na daný zmluvný vzťah aplikoval aj ustanovenia § 52 a nasl. OZ, majúc za to, že žalovaný má postavenie spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 OZ), keď pri uzatváraní zmluvy z 19.8.2011 nekonal ako podnikateľ.

V uvedenej zmluve z 19.8.2011 nebolo určené, že banka vykoná do určitej konkrétnej sumy príkazy na platby, aj keď majiteľ účtu nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, ako sa to predpokladá v § 710 Obchodného zákonníka s tým, že keby tomu tak bolo, práva a povinnosti strán sporu by sa spravovali pri uskutočňovaní týchto platieb (aj keď majiteľ účtu nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte) zmluvou o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka).

8. Zo zmluvy sporiacich sa strán nevyplývajú žalovanému žiadne povinnosti, avšak žalobcovi vyplývala (aj) povinnosť poskytnúť žalovanému zriadenie a vedenie účtu - READY Konta, ako aj poskytovanie bankových služieb k tomuto účtu, a to vyhotovovanie mesačných výpisov z účtu. V zmluve z 19.8.2011 nebolo ani určené, že žalobca ako banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď majiteľ účtu by na to nemal potrebné peňažné prostriedky na účte, a preto s poukazom na § 710 Obchodného zákonníka sa na debetné mínusové operácie na účte žalovaného nepoužijú ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Poukazovanie žalobcu v žalobe na Všeobecné obchodné podmienky je nenáležité, najmä keď tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40. - 45. rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu <<http://www.curia.europa.eu>>). Obdobne ani Informácia na čl. 9 súdneho spisu nie je opatrená podpismi strán sporu, preto s poukazom na citované body rozsudku SDEU nemôže tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu.

Teda žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal, že by sa sporiace strany v súlade s § 710 Obchodného zákonníka v zmluve písomne dohodli, že žalobca poskytne žalovanému úver v konkrétnej výške povoleného prečerpania. Žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomne uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov. Náležitosti takejto úverovej zmluvy sú upravené v § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.3.2015, pričom v odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia sú vymenované povinnosti veriteľa, v danom prípade žalobcu, ktorý nepreukázal splnenie ani jednej z jeho zákonných povinností vymenovaných v § 10 ods. 2 písm. e/, f/, g/, h/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.3.2015. Preto s poukazom na § 710 Obchodného zákonníka sa na debetné mínusové operácie na účte žalovaného nepoužijú ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Pokiaľ žalobca v danom prípade pripustil skutočnosť že žalovaný čerpal finančné prostriedky nad rámec aktuálneho zostatku jeho bežného účtu vedeného žalobcom bez zmluvy uzavretej podľa § 710

Obchodného zákonníka, na strane žalovaného dochádzalo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 OZ vo výške debetných operácií vykonávaných žalovaným, ostatný raz 11.3.2014.

9. Keďže žalobca si uplatnil voči žalovanému nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorou nepochybne je aj Zmluva o bežnom účte, súd prihladol na žalovaným vznesenú námietku premlčanie uplatneného nároku žalobcu podľa § 100 ods. 1 OZ, § 107 ods. 1 OZ, vzhľadom na spotrebiteľský vzťah žalovaného k žalobcovi.

Pokiaľ v danom prípade bola žaloba doručená súdu dňa 22.2.2017, nepochybne do podania žaloby uplynula žalobcovi subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ktorá vo vzťahu k čerpaniu žalovaného z 11.3.2014 uplynula najneskôr dňa 31.3.2016, ku ktorému dňu vyhotovil výpis z účtu žalovaného a k skorším čerpaniam žalovaným uplynula premlčacia doba ešte skôr, aj keď k zvyšovaniu debetu - bezdôvodného obohatenia, ku ktorému plynula už premlčacia doba na vydanie - dochádzalo len navyšovaním o poplatky a neexistujúcou písomnou zmluvou o úvere neupravený úrok, preto premlčacia doba k hlavnému záväzku žalovaného uplynula najneskôr 31.3.2016. Žalobca mal nepochybne vedomosť o výške čerpaní žalovaným v deň čerpania, keďže on spravoval a viedol účet žalovaného. Navyše, nie je zrejmé na základe čoho žalobca zaťažoval účet žalovaného úrokom, keď žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej dohody strán sporu o úroku, preto nie je zrejme ani výška úroku a ani obdobia a ani istina úrokom úročená. Obdobne nie je zrejme akými poplatkami a na základe čoho žalobca zaťažoval účet žalovaného. Z priebežného výpisu nie je ani zrejme, že by dlh žalovaného od 9.6.2015 vo výške 583,51 eur vzrástol k 7.7.2015 na sumu 593,11 eur, ako to tvrdí žalobca či už v druhej upomienke alebo vo výpovedi z 9.7.2015. Už vôbec nie je zrejme z čoho pozostávala pôvodná suma uplatneného nároku vo výške 631,78 eur, resp. z čoho pozostáva uplatnený nárok po čiastočnom zastavení konania v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby.

10. Podľa čl. 8 CSP Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa § 150 ods. 1 CSP Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností v žalobe je prejavom tzv. povinnosti tvrdenia, teda povinnosti substancovať svoje skutkové tvrdenia tak, aby z nich súd mohol vyvodiť o čom má rozhodovať. Žalobca musí v žalobe jasne, stručne a zrozumiteľne uviesť skutočnosti, od ktorých odvodzuje porušenie svojho subjektívneho práva v sporovom konaní. Opísanie rozhodujúcich skutočností má obsahovať samotná žaloba, ktorá má popisovať nárok po skutkovej stránke a nemožno tieto skutočnosti nahrádzať odkazom na pripojenú listinu (§ 132 CSP).

V danom prípade je zo žaloby zrejmé, čo žalobca touto žalobou sleduje a čoho sa domáha. Pretože žaloba neobsahovala žiadnu z vád podľa § 129 ods. 1 CSP, nebol daný dôvod na to, aby súd žalobcu vyzýval na odstránenie vád žaloby uznesením, s uvedením postupu, ako treba opravu, alebo doplnenie žaloby vykonať. Súd nemôže za žalobcu uviesť, aké konkrétne skutočnosti ohľadom žalovanej pohľadávky má žalobca tvrdiť, aby bol v spore úspešný. Bolo by to porušením princípu rovnosti strán sporu (čl. 6 ods. 1 CSP).

Pokiaľ žalobca v danom spore existenciu nepremlčaného dlhu žalovaného, či už z povoleného či nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte žalovaného konkrétnymi operáciami v konkrétnych dňoch netvrdil a ani nespomenul aká bola platobná disciplína žalovaného, súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú, keď žalobca nepreukázal dohodu zmluvných strán nielen o povolenom debete, ale ani o úroku a poplatkoch. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu zo zmluvy uzavretej podľa § 708 Obchodného zákonníka súd opätovne poznamenáva, že zmluvné strany v uvedenej zmluve nielenže neupravili výšku povoleného debetu, ale ani výšku jeho úročenia.

11. Žalobca sa, po čiastočnom zastavení konania, domáhal aj zaplata 8,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 620,97 eur od 1.10.2015 do 21.7.2017, zo sumy 520,97 eur od 22.7.2017 do 11.10.2017 a zo sumy 420,97 eur od 12.10.2017 do zaplata. Súd žalobu zamietol aj v časti takto uplatneného príslušenstva podľa § 517 ods. 1, 2 OZ a s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., keď z premlčanej

pohľadávky žalobcu voči žalovanému, teda z premlčaného hlavného záväzku žalovaného nie je možné priznať úrok z omeškania ako akcesorický záväzok s poukazom na § 121 ods. 3 OZ.

12. Súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP tak, že v konaní procesne úspešnému žalovanému náhradu trov konania, na ktorú má právo, nepriznal, keď zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy konania v zmysle § 251 CSP vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.